

Stokholmas un Upsalas mācītāja Kārļa Žola ceļa vārdi jaunai nedēļai – adventa laika 4. svētdiena

19. decembrī

“Varenais lielas lietas man ir darījis, un svēts ir viņa vārds” (Lk. 1.49).

Adventa laiks kalendārā tuvojas noslēgumam – Ziemassvētkiem.

Bet, pēc pāris dienām jau ziemas saulgrieži - pavērsiens pretī jaunai gaismai astronomiskajā laika ritējumā. Tas notiek vispirms smalki un viegli, bet, tomēr jūtami tam, kas ir gatavs ieskatīties, ieklausīties, pieredzēt. Vai atvērsim savas maņas, lai to uztvertu? Agrā bērnībā no veciem cilvēkiem dzirdēju, ka Ziemassvētkos vai ziemas saulgriežos, ja labi ieklausās, var dzirdēt, kā dzīvnieki sarunājas. “Modernajam” cilvēkam šādas domas šķiet muļķīgas bērnu pasakas, taču skaidrs ir, ka patiešām esam pārāk aizvērušies, lai saklausītu, kā ne tikai daba ar mums komunicē, bet arī, ko gribam pateikt viens otram, varbūt – paši sev... Ne jau tikai Ziemassvētkos.

Ziemas saulgriežos visa dzīvā esība runā par jaunu sākumu, jaunu ceļu pretī gaismai. Tā ir arī Ziemassvētku, kuru rietumu pasaule atzīmē pāris dienas vēlāk, jēga, ka Kristus bērna dzimšana grib mūs transformēt, pavērst pretī iekšējai gaismai. Kā tas notiek? Ar ko sākas katra patiesa transformācija? Ar attieksmes maiņu. Arī Ziemassvētki sāk piepildīties, kad tevī kāda impulsa rezultātā iezogas doma, ka tu pats vari ko savādāk - pieredzēt, izjust, un tad arī savādāk ko paveikt...

Svētajos Rakstos, mēs zinām, ir otrais bauslis, kas skan “Tev nebūs Dieva, sava Kunga vārdu nelietīgi valkāt.” Mēģinot pilnīgāk apzināties šī baušļa nozīmi, mēs saprotam, ka visa radība ir Dieva teikts vārds, kas ir materializējies. Radīšanas stāstā mēs lasām, ka Dievs, Radītājs saka Vārdu, un tas kļūst matērija. Tātad, patiesībā, arī viss, kas ir dzīvs mums apkārt, ir Dieva teikts vārds. Un tas ir svēts.

Adventa laiks, ziemassvētku tuvošanās mums stāsta par visas esības svētumu. Neko daudz nenozīmē tas, ka mēs izsakām kādus svētuma apliecinājumus par tradīcijām vai vērtībām. Nozīme ir tam, kā tu ar reālām darbībām paudi, ka tev kas ir patiesi nozīmīgs. Tā varbūt arī pasaule un vide ap mums, politiskās, un visa cita veida norises mainītos pretī gaismai, ja mēs ne tikai slēpti vai atklāti kritizētu procesus, kas mums nepatīk, bet paši pavisam reāli piedalītos tur ar savu klātbūtni, savu reālu devumu? Savādāk, vārdiem nav pamata, nav seguma, un tu vari nonākt pretrunā pats ar sevi un tā arī ar Radītāju.

Jēzus māte apliecina esības, Radītāja teiktā vārda svētumu pie sevis: “Varenais lielas lietas man ir darījis, un svēts ir viņa vārds.” Un viņā dzimst Kristus. Bet lielas lietas jau notiek pie mums katra, ar mums katru. Nav “mazas” vai “nenozīmīgas” dzīves. Katra dzīvība ir svēta. Marijas teikto vārdu dziļā pieredze ved pretī Kristus dzimšanai, pavērsienam pretī gaismai. Kā tas notiks ar tevi un mani šajā gadā?

Par pagriezienu pretī gaismai, Kristus dzimšanai runā
Rūdolda Šteintera vārsmā Ziemas Saulgriežiem:

“Saredzi sauli
pusnakts stundā!
Stingajā pamatā zem kājām
Cel savu klints stipro mājokli!
Atrodi lejup ejošā ceļā
Un nāves tumšā naktī
Radības jaunu sākumu,
Rīta dzīvo spēku!

Lai tas notiek pie mums!